

§ 11. Wszelkie zmiany i uzupełnienia umowy mogą być dokonane jedynie na piśmie i w sposób obowiązujący przy zawarciu umowy.

§ 12. W sprawach w zakresie opracowania i realizacji projektu, nie unormowanych umową, mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie.

§ 13. Umowa niniejsza sporządzona została w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których dwa otrzymuje jednostka, a jeden wykonawca.

Podpis wykonawcy:

.....

Podpisy osób reprezentujących jednostkę:

.....

143

ZARZĄDZENIE Nr 41 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 maja 1964 r.

w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego w 1964 r.

Na podstawie § 2 uchwały nr 782 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie wprowadzenia czasu letniego i zimowego (Monitor Polski Nr 104, poz. 1197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas letni w nocy z 30 na 31 maja 1964 r. o godzinie 1 minut 00 czasu obecnie obowiązującego. Wprowadzenie czasu letniego polega na przesunięciu wskazówek zegarów na godzinę 2 minut 00, która będzie godziną początkową czasu letniego (wschodnio-europejskiego).

§ 2. Wprowadza się czas zimowy w nocy z 26 na 27 września 1964 r. o godzinie 2 minut 00 czasu obowiązującego

(wschodnio-europejskiego). Wprowadzenie czasu zimowego polega na cofnięciu wskazówek zegarów na godzinę 1 minut 00, która będzie godziną początkową czasu zimowego (środkowo-europejskiego). Godziny od 1 minut 00 do 2 minut 00 czasu zimowego oznaczać się będzie dodatkową literą a, np. godzina 1a minut 01, 1a minut 10 itd., aż do godziny 2a minut 00, po czym nastąpi godzina 2 minut 01 czasu zimowego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

144

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 22 kwietnia 1964 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe, wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 96), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych, określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Przez produkcję jednorazową rozumie się również produkcję małoseryjną, jeżeli ma ona charakter niepowtarzalny.

3. Ilekroć w dalszych przepisach zarządzenia jest mowa o artykułach nietypowych, rozumie się przez to również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

4. Przez nietypowe usługi (roboty) przemysłowe rozumie się usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

§ 2. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego uzgadniane są w drodze porozumienia wykonawcy z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu,

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcę i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji najbardziej zbliżonych artykułów typowych, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.

4. Jeżeli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego (ust. 3) nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego rozumieć należy produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym z całości produkcji (ust. 3) jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji (§ 3) więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy podlegający przelaniu na zasadach i w trybie określonych w uchwale nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1963 r. Nr 35, poz. 175).

§ 5. 1. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu lub wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest nie kalkulacja kosztu produkcji artykułu nietypowego, lecz cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiągniętej na artykule typowym.

2. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych przypadkach (np. przy nietypowych skomplikowanych remontach i produkcji skomplikowanych maszyn i urządzeń), gdy w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza jedynie kalkulację orientacyjną, na której podstawie uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. Jeżeli określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny (ust. 1), za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Kalkulację artykułu nietypowego (§§ 3 i 5) wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty otrzymania zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji (ust. 1) może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny (§ 2) następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego w ciągu 21 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. W ciągu 21 dni od daty otrzymania kalkulacji zamawiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do poszczególnych pozycji kalkulacji lub do ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń (ust. 2) wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź o odrzuceniu zastrzeżeń i nieuzgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie nieuzgodnienia ceny zarówno wykonawca, jak i zamawiający zawiadamiają o tym w ciągu 7 dni od daty otrzymania pisma stwierdzającego, że cena nie została uzgodniona, ministerstwa, którym podlegają.

2. Zawiadomienie wykonawcy jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny, w związku z czym do zawiadomienia powinna być dołączona całość materiałów dotyczących bezskutecznego uzgadniania cen (§ 3 ust. 1 i § 8).

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, cenę artykułu nietypowego ustala minister nadzorujący wykonawcę w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego.

4. Do ustalania cen, o których mowa w ust. 3, upoważnia się dyrektorów zjednoczeń wiodących, zrzeszających uczestników porozumień branżowych. W tym wypadku jednostka podlega Ministrowi Przemysłu Ciężkiego, będąca uczestnikiem danego porozumienia branżowego, wysyła zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, do zjednoczenia wiodącego.

§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny (§ 9 ust. 3 i 4) nie zostanie osiągnięte, cenę tę ustala Państwowa Komisja Cen, do której należy skierować wniosek o ustalenie ceny wraz z całością materiałów. Dyrektorzy zjednoczeń wiodących (§ 9 ust. 4) przesyłają wnioski o ustalenie ceny przez Państwową Komisję Cen za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. A. Czechowicz

145

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW ROLNICTWA ORAZ LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 29 kwietnia 1964 r.

w sprawie ustalenia wzoru statutu spółki dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór statutu spółki dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządy poszczególnych wspólnot gruntowych mogą powołać wspólny zarząd złożony z odpowiedniej liczby członków (co najmniej po 1 osobie z każdej wspólnoty gruntowej). Zarząd ten ustala zasady zagospodarowania gruntów wchodzących w skład wspólnoty; zasady te podle-

gają zatwierdzeniu przez wydział rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 3. Przepisy zarządzenia i statutu dotyczące wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydium powiatowych rad narodowych stosuje się również do właściwych do spraw rolnych i leśnych organów prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Rolnictwa: M. Jakielski
Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

Załącznik do zarządzenia Ministrów Rolnictwa oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 29 kwietnia 1964 r. (poz. 145).

S T A T U T

SPÓŁKI DLA ZAGOSPODAROWANIA WSPÓLNOTY GRUNTOWEJ WE WSI (WSIACH, OSIEDLU, MIEŚCIE)
POWIAT ; WOJEWÓDZTWO ;

1. Nazwa, siedziba, teren i przedmiot działalności spółki.

§ 1. Spółka dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej we wsi (wsiach, osiedlu, mieście) zwana dalej „spółką”, posiada osobowość prawną i działa na podstawie niniejszego statutu.

§ 2. Siedzibą spółki jest wieś (osiedle, miasto)
poczta powiat
województwo

§ 3. Terenem działalności spółki są grunty wspólne o powierzchni ha, położone na obszarze wsi